

Търбуца

1967 11 ФЕВРУАРИ СЪБОТА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, НА ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕННИЯ ФРОНТ
ВЕЛИКО ТЪРНОВО
Брой 19
(2210)
ГОДИНА XXIII
Цена 2 ст.

ПРИДОБИВКА ЗА КООПЕРАТОРИТЕ

По-голяма част от колектива на ТПК „Сотир Зринов“ — Горна Оряховица са работни-ци-инвалиди. Редица години производствените работещи в стари и неудобни помещения. Въпреки това кооператорите винаги си преизпълняваха пла-новите и то при високо качес-тво на продукцията.

Ст известно време четири бригади се настаняха в хубави и удобни работни помещения, в които има нова механизация и бързоходни шевни машини. Те са в новата триетажна сгра-да на кооперацията, която бе-ше построена със собствени средства в източния край на града.

С повишено самочувствие ра-ботниците и служителите за-почнаха да работят на новите си работни места. В знак на искрена благодарност за гри-жите, които се полагат за тях, те още от първите дни увели-чиха производителността на труда си с 2.23 на сто, като ре-ализираха и икономии от елек-трическа енергия. Подобрено е качеството и на детските об-лекла, в което производство се е специализирал колективът.

Ив. Дживов

НОВО ВРЕМЕ

НАВЪРШВАТ СЕ 70 ГО-ДИНИ ОТ ИЗЛИЗАНЕТО (1897 г.) НА КН. 1 НА ТЕОРЕТИЧНИЯ ОРГАН НА БКП СП. „НОВО ВРЕ-МЕ“ ПОД РЕДАКЦИЯТА НА ДИМИТЪР БЛАГОВЕВ.

НАСЛЕДСТВЕН ПРЕГЛЕДЪТ

УМСТВЕН И ОБЩЕСТВЕН ЖИВОТ

ШКОЛА

ЗА МАРКСИСТКО-ЛЕНИНСКО ВЪЗПИТАНИЕ

С ПИСАНИЕ „Ново вре-ме“ днес заема важно място в идеологическия живот на Партията и страната. В не-го намирам нърз политиката на нашата Партия, грижата й за творческо развитие на маркс-изма-ленинизма. Като сплота-ва най-добрите теоретически работници от различни облас-ти на науката и практиката, списание „Ново време“ има за задача да развие и про-пагандира марксистко-ленин-ското учение във всички му съставни части, да играе чел-на роля в научната разработ-ка на новите проблеми, които поставя пред нас развитието на Партията, обществото, на-ука и изкуството, междуна-родното комунистическо дви-жение и идеологическата бор-ба срещу империализма, да съдейства за комунистиче-ското възпитание на партийни-те кадри. Списанието е при-звано да бъде трибуна на най-новите постижения на съвре-менната наука, които имат светогледно и идеологическо значение, да воюва за новото и прогресивното в науката, да го подкрепя и насърчава, като подлага на критика кон-сервативното в научната ми-сль.

Основната задача на списа-нието е да се бори със сред-ствата на теоретическата мисъл за утвърждаването и осъщес-твяването генералната линия на Партията, разработена на ней-ния Пети конгрес, творчески развита от Априлския пленум на Централния комитет, от VII, VIII и IX конгрес на БКП.

В своята работа списанието се ръководи преди всичко от генералната линия на нашата Партия, от решенията на плен-умите и указанията на Цен-тралния комитет. То провежда последователно и неотклон-но линията на Априлския плен-ум на ЦК на БКП и дава зна-чителен принос в теоретиче-ската разработка на свързани-те с новата линия въпроси. Списанието е верен помощник на Централния комитет в бор-бата му за отстояване принци-пите на творческия марксизм-ленинизъм от атаките на ревизионизма и догматизма.

„Ново време“ е първо-степенна трибуна, от която ръ-ководни дейци на Партията из-лизат с теоретически обобще-ния на опита от дейността на Партията и държавата, на це-лия народ. Цяла плеада от имената на партийни ръководи-тели, на работници на нашата наука и култура се срещат върху страниците на списание-то през изтеклите 70 години. Тук са имената на Димитър Благоев и Георги Кирилов, на Христо Кабакчиев, Гавраил Георгиев и Тодор Петров, на Георги Димитров и Васил Ко-

ДОБРО НАЧАЛО

През тази година ТКЗС „В. И. Ленин“ — Д. Оряховица трябва да произведе 1 602 000 литра мляко, близо 5 милиона яйца, десет-ки тона месо. За изпълнението на тази задача кооператорите-жи-вотновъди и птицевъди влагат ця-лото си усърдие още от първите дни на годината за редовно пре-изпълнение на графика.

Месец януари беше успешен старт за изпълнението на годиш-ната задача. Произведено бе 133 935 литра краве мляко, като средният дневен млеконадой до-стигна 4650 литра. Птицевъдите предалаха 366 640 яйца, като все-ки ден събираха по 12 640 яйца.

Началото на февруари донесе нова радост на кооператорите. До 8 февруари надоещото мляко до-стигна 171 756 литра, дневният млеконадой се покачи на 4803 литра, а от фуражна крива е на-доедено вече по 205 литра. Увели-чи се и броят на получените яй-ца — 450 880 и дневно вече се съ-бират по 12 980 яйца. Само след нова година стопанството има 3435 агнета, 99 телета, 18 прасе-та, няколко хиляди пилета. Сред-ният дневен прираст при телета-та до 6-месечна възраст достигна 0.830 кг, а на телетата за угод-ване 0.700 кг.

С нарастващ темп продължава и работата на градинарите. До-сега са засети 440 рамки с шип-ки, 832 рамки с шипки са пики-рани, засетите и пикираны рамки с краставици са 540, отглежда се разсад за ран пипер под 185 рам-ки, зеле под 153, домати под 800 и други.

Ст. Агов

ЗА ДОСТОЙНА СРЕЩА НА XI КОНГРЕС НА КОМСОМОЛА

Деловият президиум на конференцията

Снежната утрин на 10 февру-ри т. г. доведе ентузиазирани-те представители на десетхилядната градска комсомолска организация в салона на Дома на народната армия — Велико Търново. Праз-ничното настроение беше изписа-

но по лицата на делегатите, зву-чеше в младежките маршове по радиоуредбата. Младостта на гра-да даваше отчет за изминатия път, за който най-точни са думи-те на поета Пеню Пенев:

„Не мечтая безсмъртие и птица леки,
А ватенка топла за зимния ден.
Безсмъртно ние остане на реки
построеното тук от мек!“

АВИАЦИЯТА — АКТИВЕН ПОМОЩНИК

В четвъртък и петък във Велико Търново се проведе курс с пред-ставители на държавните инспекции по растителна защита от окръжните съ-вети и стопанствата, ползуващи само-лети на авиацията със специално предназначение от Ловешки, Плевен-ски, Врачански, Русенски, Разград-ски и Търговишки окръг. Той се провежда по инициативата на Мини-стерството на земеделието, съвместно с ръководството на авиацията със специално предназначение.

Изнесени бяха лекции за особен-ности при работата със самолети при изпълнението на различни видо-ве дейности, основни изисквания при работа на самолетите, влияние на метеорологическите условия, икономическа ефективност при използване-та на авиацията за борба с плевел-ите, използването на вентилатори-те пръскачки и др.

Курсът по прилагането на херби-цидите със самолети е една полезна и напредна инициатива.

ДНЕС В БРОЯ:
На 2 страници
70 ГОДИНИ
СПИСАНИЕ
„НОВО ВРЕМЕ“

Зачаена бяха тръска комсо-молска конференция. Провувават строителни детски гласове на пио-нерите от хора при основно учи-лище „П. Р. Славейков“ — ре-публикански първенец за 1966 го-дина. Висотата на музикалното изпълнение, под диригентството на Иван Славков, беше многократ-но възнаградена от бурните ова-ни на делегатите.

Единодушно избраният делови президиум, в състав Йордан Ко-стов — член на Централния ко-митет на БКП и първи секретар на Окръжния комитет, Димитър Петров — първи секретар на Градския комитет на БКП, Нико-лай Цонев — секретар на Град-ския комитет на БКП, Петър Ива-нов — първи секретар на Окръж-ния комитет на Комсомола, чле-новете на бюрото на Градския комитет на Комсомола, активисти на организацията и други ръко-водители на масово-политическите организации на града, заема мяс-тото си.

След това делегатите избраха за почетен президиум на конфе-ренцията Централния комитет на КПСС и Централния комитет на БКП.

Отчетен доклад за годишната дейност на Градския комитет на Комсомола и организация, прочете Христо Недялков — пър-ви секретар на Градския комитет

на Комсомола. В него той посочи успехите на комсомолските орга-низации, комитети и дружества от промишлеността, учебните заве-лици и другите отрасли на народ-ното стопанство през 1966 г., пре-минала под знака за достойна ре-ца на Деветия конгрес на Партията. Приносът на организацията за конгреса беше: от произве-дената за 11 500 000 лева над-планова промишлена продукция в гр. Велико Търново, само комсо-молската младеж е внесла в този солиден фонд над 3 000 000 лева. Реализирали са икономии от ос-новни и спомогателни материали за над 250 000 лева. Много завод-ски комсомолски организации и дружества са постигнали високи трудови успехи, за които са ста-нали носители на предконгресния випуск на Централния комитет на Димитровския комунистиче-ски младежки съюз.

През учебната - 1965/66 г. 681 младежи са повишили своето об-разование без откъсване от про-изводството във вечерни училища, техникуми и висши учебни заве-лици. Най-много младежи се учат от ДИП „Д. Георгиев“, Ра-диозавода, ДТК „Васил Маври-ков“, Стройрайона и други. Из-тъкната бяха главната задача на Градския комитет на Комсомола в областта на образованието през петата петиетка — 75 на сто от

младежите и девойките от Вели-ко Търново да имат завършено средно и висше образование. Го-лям дял в това отношение се па-да на комсомолските организации от ВПИ „Братя Кирил и Метод-ий“. Неуспорими са техните успе-хи в научно-изследователската дейност, за което бяха класирани на трето място в страната на седмата републиканска конферен-ция на студентските научни дру-жества.

Едновременно с положителните страни бяха избякнати и редица слабости в дейността на градска-та комсомолска организация.

След прочитане на доклада на ревизионната комисия започнаха разискванията по докладите и проекто-резолюцията. В изказа-нията звучеше загриженост и чув-ство на отговорност за издигане ролята и авторитета на дружес-твото, на комсомолските ръковод-ства.

Делегатите бяха приветствува-ни от Йордан Костов — член на Централния комитет на БКП и първи секретар на Окръжния ко-митет на Партията. В своето из-казване той даде висока оценка на дейността на градската комсо-молска организация, като отбеля-за, че тя бързо и енергично от-кликва на партийните призови, проявява своя инициатива и дава свой принос в изпълнението на народностопанските задачи. С конкретни примери той показа де-ла на градската организация в изпълнение на повелата на Партията: „Всеки със своя принос за конгреса на Партията“. Подчерта големия принос на комсомолите-производственици от града, в раз-гръщането на рационализаторска-та дейност. Икономическит ефект, каза той, от приетите 55 рационализаторски предложения възлиза на 122 800 лева, от кои-то повече от 86 000 лева са само

от младите строители на Строй-района.

Разглеждайки успехите и не-достатъците в комсомолската ра-бота по комунистическото възпи-тане на младежта, другарят Костов постави основните зада-чи, свързани с по-нататъшното изграждане на социалистиче-ско общество у нас. Върху осно-вата на широко използване по-стиженията на съвременната на-ука и техника и като се прилага последователно новата система на ръководство да се осъщес-твява интензификация и модер-низация на отраслите на народ-ното стопанство, да се усъвър-шенства отрасловата му струк-тура, да се повишава производи-телността на труда и ефектив-ността на икономиката, с цел да се постигне по-д-бро удовлетво-ряване на материалните и култур-ните потребности на народа. А за да се постигне това, е необхо-димо повишаване квалификация-та на младите работници, които е важна и отговорна задача. В комсомолските дружества и ор-ганизации трябва да се подемат повече инициативи за по-тесно свързване на младежта с техни-ката. Сега в предприятията на града работят младежи, които са дава трети от общия работниче-ски състав. Всички те трябва да се включат в изпълнение зада-чи на техническия прогрес. Той обрна внимание на въпроса за отношението към младите специалисти, новопостъпилите младежи, за създаване у тях лю-бов към предприятието. Сега е особено необходимо да се раз-нообрази с по-богато съдържание работата по професионалната ори-ентация на учащите се.

И като най-важна задача пред Комсомола др. Костов постави изграждането на марксистко-ле-нински мироглед в съзнанието на младежта. Да се поведе борба срещу формализма, опростен-чеството и примитивния подход в системата на политическата просвета в комсомолските орга-низации. Главното съдържание на идейния живот на Комсомола трябва да стане задълбочено изучаване на решенията на Де-ветия партийен конгрес. Не бива да забравяме, каза той, че ние жи-веем в условията на ожесточена класова борба на двата свята — на социализма и капитализма. Ние трябва да противопоставим на чуждото буржоазно влияние патриотизма и признание на на-шата младеж, нашата класова не-навист към антинародната гра-бителска същност на империа-лизма. Накрая той пожела на делегатите нови успехи в труда и учението, в изпълнението на решенията на Деветия конгрес на Партията, за просъфтяването на нашата родина и за достойно посрещане на XI конгрес на Ком-сомола.

След приключването на раз-искванията, участниците избраха нов Градски комитет на Комсо-мола и делегати за окръжната комсомолска конференция.

СНОЩИ ПО ТЕЛЕКСА ПРИЕХМЕ:

Декларация на Политическия комитет на Английската комунистическа партия

ЛОНДОН, 10 февруари (ТАСС) — В декларацията, публикувана тук снощи, Политическият коми-тет на комунистическата партия на Великобритания призова ан-глийското правителство да под-крепи апела на председателя на Министърския съвет на СССР А. Н. Косигин за прекратяване на бомбардировките над Виет-нам от американската авиация. „Би било значителен принос за възстановяване на мира във Виет-нам, се казва в декларацията, ако г-н Уилсън се присъедини към апела на А. Н. Косигин да се прекратят бомбардировките над Северен Виетнам като първа съществена стъпка за ликвиди-ране на агресията на Съединени-те щати.“

В декларацията се подчертава, че този призив на ръководителя на съветското правителство, как-то и призивът му Европа да ста-не континент на мира и сътруд-ничеството, отговаря на интере-сите на английската общественост.

РЕЗОЛЮЦИЯ НА ИНДОНЕЗИЙСКИЯ АРЛМЕНТ СРЕЩУ СУКАРНО

ЛОНДОН, 10 февруари (БТА) — Осведомителните агенции съ-общават от Джакарта, че снощи индонезийският парламент приел единодушно резолюция, в която настоявал Върменният народен консултативен конгрес, чиято се-сия е насрочена за 6 март, да свади от власт президента Су-карно и да го предаде на съд заради приписаното му участие в несполучливия опит за преврат на 1 октомври 1965 година.

Агенция Асошиейтед прес съоб-щава, че положението в Джакар-та е доста напрегнато. В столи-

цата са струпани много войски. Според агенцията, съществували силни опасения, че Сукарно мо-жел да се опита да извърши не-що драстично. Затова охраната около дома на ръководителя на сухопътните сили генерал Сухар-то била засилена.

Рожба на българо-алжирското приятелство

АЛЖИР, 10 февруари (Кор. на БТА) — На средиземноморския брег край алжирския град Джи-джел бяха завършени основни линии монтажът на нов коженски завод. Той се съоръжава с българска финансова и техническа помощ, за което нашата страна е отпус-нала един милион долара петго-дишен кредит на Алжирската ре-публика. Основните машини са произведени в български маши-ностроителни заводи, а част от съоръженията се изработват под ръководството на български ин-женери и техници в самия завод, което значително поевтинява мон-тажа им.

Новият коженски завод е вто-рото голямо промишлено през-приятие от този род, което се строи в Алжир след извоюването на независимостта.

Експресен влак от Варшава до Варна

ВАРШАВА, 10 февруари (кор. на БТА) — За улеснение на туристите, които посещават нашето черноморие, управлението на же-лезниците на България и Полша са се споразумели за пускане в движение на нов директен влак от Варшава до Варна, наречен „Варна-експрес“. Влакът ще се движи от 28 май до 15 октомври по линията Варшава — Лвов — Букурещ — Варна. В сравнение с досегашния маршрут през Бв-дапеша пътуването се съкращава

с около пет часа. Към влака ще бъде прикачен и един вагон за София. От Варшава влакът ще тръгва в 16.07 ч. и ще пристига във Варна в 4.25 ч. Освен това за „Варна-експрес“ ще се дават би-лети за спални места за отиване и връщане. Новото улеснение за пътуване на полски туристи до Варна ще привлече много повече полски граждани да летуват на българското черноморие. Влакът ще се използва и от скандинав-ските страни.

ХРОНИКА

● ПАРИЖ — В резултат от автоомобилните катастрофи — през 1966 г. по френските пътища станали 210 118 катастрофи — са загинали 12 277 души и 288 са били ранени.

● ЛОНДОН — Агенция Ройтер съобщава от Богота за станало-вия зебретресение в Колумбия, отнело живота на повече от 60 души. Ранени са най-малко 200. Това е най-силното зебретресение в страната от 50 години насам.

● НЮ ЙОРК — В разпространен зачера доклад на Национал-ния съвет за безопасността на движението бяха изнесени рекорд-ни цифри за катастрофи в Съеди-нените щати. През 1966 година в САЩ по време на катастрофи са загинали 52 500 души — 70 на сто повече от 1965 година, през която бяха загинали 49 000 души.

● ВАШИНГТОН — Както съ-общил министърството на труда на САЩ, през януари т. г. в Съеди-нените щати е имало 3.2 милиона безработни. Армията на безработ-ните съставлява 3.7 процента от общата численост на работната сила в страната.

НАУЧНО-ТЕОРЕТИЧЕСКА Трибуна на партията

ИСТОРИЯТА на списание „Ново време“ е тесно свързана с цялата партийна история. Първата на сп. „Ново време“ като теоретически орган на Партията беше под победата на марксовото течение над общоделното. Този теоретически орган, който получи името си „Ново време“ на IV партийния конгрес, не означаваше просто замяна на редактора Я. Сакъзов с Д. Благоев и името на списанието (от „Ден“ на „Ново време“).

„Тази промяна, както пише Д. Благоев, означаваше поредно изменение на теоретическото ръководство на Партията на едни противник на опортюнистическата тактика, която намери такова широко място в резолюциите на трите първи конгреса след падането на Стамболов и в практиката на Партията до Четвъртия конгрес и след него“.

Този момент от партийната история се деля едновременно на решаващите предимни моменти в развитието на работническото движение у нас.

Списание „Ново време“ се развива в непрестанна борба с опия, които искаха да ревизират марксовото учение, да тласнат Партията в блатото на опортюнизма и ренегатството. Така „Ново време“ се укрепи като истински теоретически и научен орган на работническото движение в България и можа да стане „едно от най-последователните марксовски списания в цялото международно работническо движение“.

Освен това сп. „Ново време“ беше органът, който осъществи първата и най-важна повел на историческия момент тогава — свързването на научния социализъм с работническото движение в нашата страна. Списание „Ново време“ се превърна в могъща трибуна за отстояване възгледите на революционния марксизъм. Ярък пример за това е, че още е

ползата на опортюнистическото „Общо дело“ на Я. Сакъзов, Д. Благоев помести в „Ново време“ статията „Продоумо еуа“ и „Марксизъм или берицаринство“, в които с голяма теоретическа задълбоченост нанася съкрушителен идеен удар на опортюнизма в Партията, след който последва и неговото фактически изхвърляне от Партията.

Списание „Ново време“ защити необходимостта от теоретическата подготовка на партийните членове, против която се обявиха опортюнистите.

„Ново време“ с ленинската аргументация подчертава, че борбата на една пролетарска партия е не само политическа и икономическа, но и теоретическа. И борбата на работническата класа и на партията е успешна, когато тя е трояка — теоретическа, политическа и икономическа.

През целия период на своето съществуване и особено след XII конгрес на БРСДП (т. с.) 1905 г., когато списанието отчасти издаване на Д. Благоев става партийно, то върши едни от борбата на марксовите против опортюнизма, за изграждане на революционна марксовска партия. На всеки етап от развитието на работническата класа списание „Ново време“ разработва нейни тактически ориентации.

Списание „Ново време“ стана до такава степен необходимо на партийните членове в тяхната всекидневна работа, че XVII конгрес през 1910 г. реши то да издава два пъти месечно вместо веднъж, както издаваше дотогава.

Списание „Ново време“ воюва и за единството на Партията върху основата на демократическия централизъм, за идейна и организационна монолитност.

След възникването на България в Първата световна война сп. „Ново време“ спря да издава през януари 1916 година. След тригодишно прекъсване, на 1 юли 1919

година, излизането на списанието бе подновено при съвсем нова обстановка.

На страниците на списание „Ново време“ се помещаваха статии, които изтъкваха революционните страни на марксовото учение, високо пропагандираха и популяризираха идеите и грандиозното дело на Великата октомврийска социалистическа революция.

Списание „Ново време“ изигра важна роля за възприемането от Партията на новите ленински постановки по въпросите за пролетарската революция, за диктатурата на пролетариата, за съюзника на пролетариата в революцията и пр. Сп. „Ново време“ епопея за прилагането на марксово-ленинските постановки в стратегията и тактиката на Партията в конкретните условия в нашата страна.

На страниците на сп. „Ново време“ се разработваха и въпроси на марксовата естетика, на литературата и изкуството, даваше се марксовска характеристика на международните и вътрешните събития. Много материали запознаваха читателите с постиженията на социалистическата научна мисъл в другите страни.

В годините на настъпването на фашизма сп. „Ново време“ теоретически обосновава необходимостта от обединение всички демократични сили, за изграждането на единен фронт срещу настъпването на реакцията.

След поражението на Септемврийското въстание през 1923 г. сп. „Ново време“ прекрати своето издаване.

Списание „Ново време“ поднови своето издаване през януари 1947 г. и както в миналото, така и сега играе активна роля за научно осъществяване големите обществено-икономически и политически промени в нашата страна и отстояване чистотата на марксизма-ленинизма.

Пенчо БОНЕВ

Делегати на IV конгрес на БРСДП, състоял се в гр. Казанлък през 1907 г., на който се решава предаването на кондесията на сп. „Ден“ от Я. Сакъзов на Д. Благоев и за промяната на названието му в сп. „Ново време“.

ГОЛЯМА част от произведението на Димитър Благоев, публикувани в теоретически орган на партията „Ново време“, са посветени на политическите събития в страната. Той разглежда политическия живот в страната като част от обществения. Замисъл да не изучаваме политиката, — пише Благоев, т. е. въпросите за вътрешното политическо и икономическо управление, както и за външните отношения на нашата страна. Това означава да изучаваме напълно обществения живот. Във „вътрешните прегледи“, поместени в сп. „Дело“ до края на 1896 г., а след това от началото на 1897 г. в „политически прегледи“ на списание „Ново време“, той поставя под прицела на марксовската критика всеки по-значителен факт из политическия живот, дава му ясна и принципна класова характеристика, разкрива същността на буржоазната държава, целия й политически механизъм, определя характера и целите на различните буржоазни партии и дейци — управляващи и опозиционни, изобличава произволите и беззаконията, ограбването на народа, насилването и пренебрегването на неговата воля. Така например в политическия преглед на списание „Ново време“ година I, книжка 2 от февруари 1897 г. Димитър Благоев, използвайки дописка от друг вестник, разобличава този акт на буржоазията:

„Три си е било и той ще си остане“ — пишат от село Стражица, Великотърновски окръг, на човек пак се възмущава като гледа какви работи се вършат по нас, и то особено в последно време... Абе, братя от няколко години на сам сума давали си е уловиха тук, и то по причина, че биде партизан (привърженици на социалистическото движение Б. Р.) Той стана тази година и с нашите

най-добри давали, които по разни причини са уловиха и премесиха, отбиде трябваше, разбира се. А против волята на настоящите стери и населението оставиха се дава, от които единият е и главен... Но знае се твърде добре, че се олит партизаните на правдата, а таквото, които са от „нашите“, те се насърчават още. Няма как да се говори повече тук човек със своите партизанствания е станал нетърпим и населението и с постъпките си ще предизвика това последното до са мораврава. Той освен гоето е во дител на партията; гоето организи

ФАКТИТЕ ПОЛИТИЧЕСКИ ПРЕГЛЕД

ра разни „тайни“ и „явни“ събрания за успяването на партията... адми починал вече и в училищата да изважав своите партизански стрелки. Какво учителя ще бъде той, когато и десетгодишният беца бе ли не партизанство?... И този човек въпреки заявлението на населението оше се държи за учител, и вместо да учи, ругае тия, които му плащат... И ще се държи, разбира се. Хилудии оплаквания на населението нища не струват пред ползата, която принасят такива учители на партията. Такива учители са за началството „примерни учители“, „примерни възпитатели на народа“. И, напротив, учители, които не искат да бъдат ниско оръдие на управляващите партии и особено ония, които се осмеляват да оставят правото и

ВЕРЕН СПЪТНИК

[По спомени на д-р Йордан Чернев]

ЕДИН младеж, даже още момче, вдигна ръка. Този, който ръководеше събранието, обаче продължително не го забелязваше. Лицето му нагряна, а гост-министър растеше: „Какво ли има това хлапе да каже след моята реч!“... — Нека стане там младежът...

Тъмните очи светнаха, Йордан излезе на трибуна и започна. Оказа се, че този младеж, това момче оше, можеше много да каже относно класовата борба. То говореше с присъщата на младостта смелост направо в очите на буржоазния министър.

„Високият“ гост беше изненадан. А в балканските села Златарица изведнаж се оказа сериозен, много добре аргументиран опонент на буржоазната идеология. Неволно протресе ръка:

— Надявам се, че социализмът у вас е увличено на младостта, но пък аз знам, че за дълбоко оше се занимавали и с изгостите философските обосновки и с философските обосновки на другите партии... Ръката на министъра увисна във въздуха не поета.

— Аз не мога да приема поздрав на партия, която не носи нищо добро на народа ни, чийто представител сте вие.

Съвсем спокойни стъпки момчето се върна на своето място в дъното на салона.

А хората от борческата Златарица, стекли се на това събрание, загъмжаха. Стана такъв шум, че министърът нямаше по-малко да каже. Той се упрори търсеше отговор, а в тук учителят въздъхна: „Кой в тук учителят“

А той най-малко можеше да предположи, че зряния точната мисъл, дълбоката, основната идея да скътаната балканските гънки Златарица по много сигурни пратени на Партията. Това бяха мислите, които на партийния епископ „Ново време“. Хората — и комунисти, и комунисти, и безпартийни, и по-късно през 1921, 1922 година по-късно търсеха и внимателно натяха тези свои верни спътници в класовото им осъзнаване. Отговорът се намираше на балканските страни в разностранните па теми и съдържанията. Хората чакаха и не пение всяка нийка. Понякога носеха със себе си, даже останат отпечатъци от пратите им, докато и тия отпечатъци се заличат и кориците оръфат. Четяха на газена папа, четяха до късна през нощта, после спореха в клубовете, на събранията, питяха мунисите и третица по третица си изясняваха голямото учение за най-справедливи човешки стрии.

НА ШУМНА ГРУПА кажиха на гара Горна Оряховица в този вагон. Състиха се между мнозинството започнаха разговор. Хората побегли и млади, уморени бодри, постепенно започнаха да се вслушват в думите на Един едър мъж се окаяла къщата на яката си и се намери.

— Равенство ли? Те, петте по ста на ръката не са равни, вие свята ще изравнявате. Няма равенство! — отсече със загръблен длан.

Момчетата само с очи, не забелязано се усмихнаха един на друг. Това искаше те. Те нямаше гостите комсомолци и веднаж бяха организирани дискусии във влака. И то път те непринудено и практично започнаха разговор за марксизма. Умееха да бъдат убедителни.

— А, ти поглеждаш ли ръката си, когато хаеиш мокафа? Как се нареждат тогава прстите? — подхвърли по онова момче с тъмните лъмени очи. — Ето! — и вдигна свята десница.

— Равенство така разбираме — равни в труда, който не работи, да не яде! До София стигнаха, без да забележат. А на много гарници останаха хора, които дигио щяха да мислят за равенството, за социализма, за вярата, с която тия момчета и говореха...

ЧОВЕКЪТ В БЯЛАТА МАТА притвори книгата внимателно, като че беше много скъпа вещ. Зад очилата оше те му пак проблеснаха. Ония години той ласеше книгите на списание „Ново време“. Те бяха ошарени ту черен, ту със син, ту прстесер мери молив. В тесните полени — бележки, а понякога и самедна голяма удивителна и удивителна пред върната мисъл на голямото учение. Сега стар комунист, комсомолецът от ония години внимателно притисна томчето и подвързани броеве на списанието „Ново време“, а пак в ръце като верни спътници.

Блага ЙОРДАНОВА

КАК ДИМИТЪР БЛАГОЕВ ИЗДАВАШЕ И РЕДАКТИРАШЕ „НОВО ВРЕМЕ“

ЩЕ РАЗКАЖА как беше устроена работата на редакцията на сп. „Ново време“ през периода 1905 — 1923 г. През това време, особено до 1913 г., беше извънредно трудно да се списва едно научно, марксовско списание като „Ново време“.

Преди всичко редакционният персонал на списанието се състоеше само от един единствен човек — неговия главен редактор Димитър Благоев. Това може да звучи странно за някои други хора, но е правилна историческа факт.

Не бива да се вадят заключения обаче, че в ония години сп. „Ново време“ е имало еднотично ръководство. Напротив списанието си имаше свои коментиз по ръководство, в което влизаша на първо време Димитър Благоев, Георги Кириков и Гаврил Георгиев. По-късно, когато Гаврил Георгиев излезе от списанието, беше привлечен Христо Кабакичев. От 1914 г. в списанието дойдоха още Георги Димитров и Тодор Петров.

Най-ва бе задължата на този колектив от най-близки сътрудници, които заемаха ръководни места в Партията и работническото движение. Когато предстоеше да бъде подготвен материалът за новата книжка на

списанието, Д. Благоев запознаваше своите другари с характера и съдържанието на постъпващите ръкописи. Статите от принципиален характер се преглеждаха напълно от всички и особено внимателно. Имаше и такива случаи, когато по даден въпрос другарите не бяха на едно и също мнение, явяваха се различия между тях, даже и когато се касаеше до редакционна статия на Д. Благоев, но всички тия различия, преценки и схващания противяха в дух на доверие и взаимно зачитане.

Колко бе необходимо за Дядо съвместното обсъждане на постъпващите материали за списанието се вижда от едно негово писмо до Георги Кириков, писано към края на август 1911 година. По това време Майстор беше отишъл в Сливен за провеждане на изборната борба на Партията и да се запознае на място с извършените в града масови арести, беззакония и фалшивизации. Оттам той писа на Д. Благоев за всичките тия „маскарълби“ на правителствената коалиция и му съобщава, че се налага да остане за няколко дни след изборите, докато бъдат освободени арестуваните и се премахнат редица задължания. Дядо му написа в отговор доста дълго писмо. По-късно имаше възможност да препроводи няколко пъти това интересно писмо от

три странички с дребния почерк на Дядо. Привеждам го по памет.

„Драги ми Георге, твоето писмо от Сливен получих. Сега ми стана ясна причината за твоето до-продължително отсъствие, което, доколкото зная, не се предвиждаше да бъде повече от седмица. Много съм радостен от това, че Партията е спечелила на своя страна по-голямата част от сливненския пролетариат, който е готов да подкрепи партийната листа. Силно впечатление ми направи опал част от пленето, в която разказваш за настроението към нашата партия (разбирам, че то не е случайно) на работническите избителни от циганската част на Сливен. Това е толкова интересно, че почти навсякъде другата циганската население е постоянна „зестра“ на властта и правителствената партия.

Няма защо да те уверявам, че твоето отсъствие от София позатруднява текущата работа на Партията. Има някои въпроси, които ще чакаят твоето завръщане, в това число и новите интересни предложения от твоето отсъствие. Моля те, когато бяха: Ламби и Райна Кандеви, Драгой Коджеиков, Никола Петев, Димитър Моноу, д-р Наим Исакон, Теню Стоилов, Антон Иванов, Тодор Даналов, Михаил Хлебаров, Александр Атанасов, Д. Халичев, Пенчо Саров, д-р Спасов, Ав

готова, за балканската конференция и ролята на Кръсто Раковски с неговата простовата „конфедерация“.

Ти виждаш, драги ми Георге, колко е необходимо твоето завръщане в София, което, сега ми стана ясно, ще остане след като завършиш своята належаща партийна работа в Сливен.

Предая моя поздрав на другарите, на Георги Поп и на борещия се единичски пролетариат“.

Не зная дали това писмо е запазено. От него разпознавам колко здраво е била утвърдена съвместната (колективна) работа в движението.

В същност това ръководство на списанието се развиваше по-полека със съвещания, които Дядо по мандат на Централния комитет свикваше в София с участие на партийни и синдикални функционери от различни градове на страната. Малчината останали живи другари от онова време си спомнят за тия незабравими срещи с Дядо и неговите главни сътрудници, на които се обсъждаше полонизието на списанието. Междутимно бяха: Ламби и Райна Кандеви, Драгой Коджеиков, Никола Петев, Димитър Моноу, д-р Наим Исакон, Теню Стоилов, Антон Иванов, Тодор Даналов, Михаил Хлебаров, Александр Атанасов, Д. Халичев, Пенчо Саров, д-р Спасов, Ав

рам Яков, Върбан Ангелов, Братован Илиев, Васил Мулебаров, Тодор Атанасов, Вълко Орчев, Любен Догмеджиев, Иван Коджиков и др.

Спомням си добре, когато Дядо поиска от Г. Кириков и Христо Кабакичев да бъде прегледана неговата статия отговор на статията на Лео Троцки за конгреса на Партията през 1910 г. и изобщо за социалистическото работническо движение в България, поместена в изданичния орган на Руската социалдемократическа партия. Статията бе съвместно и внимателно обсъждана.

Демократическият принцип бе установен и утвърден във връзката на редакцията с нейните постоянни и временни сътрудници и с Централния комитет на Партията. Например, когато постъпваха материали за списанието се разглеждаха, ония от тях, които се нуклаха или от допълнителна разработка или от някой измислен и допълнителен, обикновено се връщаха на авторите с подробно изяснително писмо, написано лично от Дядо. Ако в своя отговор авторът продължаваше (но това бяха редни случаи), тогава статията биваше публикувана в нейния първоначален вид, но в същата книжка или в следващата Дядо излизаше със свои критически бележки. Спомням

си добре такъв случай с една статия по въпросите на нашето селско стопанство. Понякога критични бележки се пишеха и от други другари, открити някоя слабост или овънжения в поместени статии по дадени въпроси.

Някои от постоянните сътрудници на списанието в годините 1909—1919 бяха: по партийни, обществено-политически въпроси и въпроси по международно социалистическо движение — Георги Кириков, Васил Коларов, Христо Кабакичев, Тодор Петров, Стефан Аврамов и др.; по въпросите на синдикалното движение — Георги Димитров; по положението и организацията на държавните наемници — Ламби Кандеви, Теню Стоилов, Райна Кандеви, Александър Атанасов, Драгой Коджеиков; по стопански и финансови въпроси — д-р Юрий, Иван Колжиков; по селскостопански въпроси — Братован Илиев, Върбан Ангелов; по здравни въпроси — д-р Спасов и т. н.

Дядо имаше необязания и редица „преси сили“ — резерв от нови сътрудници на списанието, за подготвянето и похватността на които грижеше еледелше. Към тях Дядо се отнашеше особено внимателно и насърчително.

Казахме, че Дядо бе не само главен редактор. Под неговото

прозорливо око преминаваха и копирите на всички статии, в които материал на списанието. Трябваше да се каже още и това, че години поред Дядо бе и единственият коректор на списанието и то не само на редакционни статии, но и на всички другите статии, на целия одобрен материал. Това положение продължаваше фактически до 1919 г. макар за тая цел и да имаше безброй някои „технически сътрудници“.

Такъв беше Д. Благоев — Дядо, като редактор на списание „Ново време“. Народ е твърдил и крайно отговорна работа в редакцията, той трябваше да изпълнява и редица други важни партийни задължения — като член на Централния комитет на Партията, на Общия работнически съвет, училничен настоятел, общински съветник, народен представител и ред други сериозни задължения, които той посеще в класовото работническо движение с неговата забележителна и непримирима скромност.

Още много други интересни подробности могат да се отбележат за трийлния, крайно мислителен в някои години по съвсем борчески път на партийното епископие „Ново време“. Запознати годините 1905—1919, като по-интересен период от неговото развитие, който е останал в моето съзнание и памет дълбоко, вестна, незабвима следа.

Тодор ДАЧАЛОВ

сп. „Ново време“, януари 1967 г. книжка I

Борба

Инициативите, собствени- те големи и позитивни инициативи, оформят физиономията на общественика. Те издигат, подобно на мощен ескран, неговия авторитет. Те му поставят оръжия върху главата и му придават нужната тежест. Да, да, преди всичко тежест! А не като предишния председател на нашата офсборганзация, „Марине, — каже му някой, — виж там, да направим едно събрание за хигиена. Напоследък същата неща...“ И още не си се изкавал като хората, а той целият светнал като младоженец в безбрежна усмивка, ентусиазирано и беззаботно извика: „Златни ти уста! Умно, навременно! Кога ще е удобно?“ И току виж, още не заглъзнало ехото от приказката ви, след един-два дни свиква събрание, на което излиза с собственоръчно написан доклад със съответните критики, анализи, изводи, препоръки и мероприятия за хигиена. А след още два дни навред на комплекса светна като в аптека.

Или да речем за шума през убоините за почивка часове. Че събрание, че лозунг — да си е явен свят. А още повече ни хваща главите от шедрите му хвалби. На всяко събрание, при всеки повод и без повод Марин като последен разпикнит изтъкваше, че това било инициатива на не знам кой, онова на ели кой си. Изобщо самоинициативата растала за чест и гордост на кварталци. И най-вече самоинициативата на заселения се съвсем наскорю в нашия блок Тангърво.

Днес Тангърво, утре Тангърво, Тангърво за туй, Тангърво за оуй. И нади хвалбата е укорителната към славата, на годишното събрание за председател на организацията никак напълно закононо не избран инициативният Тангърво. Човек, който от пръв поглед си личи, че тежи.

Преди известно време спрех на улицата новия председател и заговорих, както си бяхме свикнали с Марин, направо и без заобикалки.

Другарю Тангърво, нещо я подадохме с хигиената...
— Ха, че да не исках да грееш като джам, без — трепна Тангърво, — сякаш му нанесох лична оскърбление за нечистоплътнос. — Хайде де! Хигиената не е болка за умирачка, ами въпросът за възпитанието на подрастващите трепни. — И веднага, като че го мислеше най-задълбочено кой чие от кога, ми нареди да подготвя съответен доклад.

Същата вечер Симеонов от четвъртия етаж свещнал председател и със загриженост споделил, че напоследък се поздравявало положението с тиниата.

— Хубаво бе, много хубаво! — изгладил го мърнито Тангърво. — Да запрем децата в стаите, да ги превърнем в мумии, а?

Говорил му дълго и с чувства Тангърво и накрая заключил, че той този въпрос не е толкова тревожен, ами даде обратно, и му поръча да освети сама дузина художествено изработени лозунги за чистотата.

Все по това време неуморната парясиния Пенка сигнализираше председателю по повод изоставането с вторичните суровини. Мълвата упорито настоявала, че женската прегорела мандаката си, докато изсауна всички подробности по новия почин на председателю: „За безшумен, с културни обноски и повече и по-ведри лица квартал“.

Преди няколко дни за сетен път поучавах аз, председателя и инициативността на Тангърво. Новият председател, последван от няколко семейства, само за една седмица

бе разкрил комплекса с най-различни калибър курции.

— А бе, другарю Тангърво, какви са тези селски пейзажи тук в окръжния град, знаеш? — попитах неистинно.

Ех, че като ме изгледа-изгледа нашият председател, както може да се уловиш с поглед един пълен нежежа по проблемния въпрос, че като ми заговорих за значението на партийно-правителствените документи и разпореждания, че като ми затъгна устата с цифри какво значи на дело и в практиката това лично животновъдство, че формата, т. е. пейзажът в тези години на бурен социалистически ръст не е тъй обществено значим, както съдържанието — пълни с кокошки курции. — Накара, преди да съм се окопнил, авторитетно ми постави задачата да проуча възможностите за използването на зелените площи около блоковете за засаждане с полезни култури — чесън, лук, спанак и други.

Това е то — инициативата отгоре! За да си спечели най-после благодарнолюбивостта на нашия офсборгпредседател, изготвих подобен и задълбочен доклад. В него доказах, че почвата около блоковете е много подходяща за зеленчукова градина и в момента зелените площи масово се разорават.

Л. СВОБОДНИН

Горба

ПРИКАЗКА САМО ОТ ЕДНА НОЩ

Е ДИН ЛЕВЕНТ другоселец минал девет планини, девет села и десетото, в което се озовал, било прочуто с футболния си отбор село Караисен. Оглеждали местните жители откутам другоселеца и предполагали, че е дошъл или невеста да дири, или пък гумени цървули четиридесет и първи или втори номер. А една местна баба допуснала гласно предположението, че този можело да е и някой естраден артист от Концертна дирекция, който вечерта ще прави маймунджулуци в читалището и ще сее култура. Изведнаж всичко живо се изпокрило по домовете си, защото били напарени хората от такива работи. Опустели улиците. Само другоселецът се разхождал насам-натам и най-безгрижно си свиркал последната мелодия на седмицата. На него даже не му направило впечатление колко безотговорно се разпирявал ценният обгорски тор в стопанския двор. Та какво го интересувало него, че тук и в село Сломер не използвали ямите, а оставяли торовата тежест да отива за този, гдето клати клоните. Той бил другоселец и тия работи не го трогали.

Когато мръзнало, странният гост не отишъл в читалището, както предположила бабата, а се отправил направо в хотела на селкоопа. Платил таксата чове-

ът и си казал полугласно едно „мечка“ страх, мен не ме в страх“, понабрал още няколко минути кураж, замижал и влязъл в така наречените хотелски стаи. След като се уверил, че все още е жив, взел че си отворил, очите и „О!...“ две точки.

Подът прогил и мръсен като стопанския двор. Едно от стъпалата на стълбището липсвало. Липсвал и паркетът, та ходенето по стълбите ставало като по въже в цирк. Печката изтъбушела. Леглата единични, а дюшеците двойни, мръсни и не изтупвани — сякаш са вземали участие в Балканската война. Половината от тях висели по дъските и покрити с един пръст мръсотия. Разляната в стаята нафта така воняла и създавала у човек чувството, че се намира в ауспуха на някой автомобил.

Другоселецът, който иначе правел впечатление на вече зрял и корав мъж, издържал в хотела само до петляно време, след което изхвъркнал навън и затърсил къде спира рейсът за тяхното село.

Някъде към седем и нещо сутринта, сега пък на него му направило впечатление, че хората влизали в сладкарницата, взимали по една-две вафли и сухи бисквити и се отправяли към работните си места.

— Абе, няма ли в това село топли закуски? — не издържал другоселецът и попитал местните жители. Те, след като най-после му чули гласа, учтиво му обяснили: „Има, но тях ги носят някъде след осем часа, защото фурната, в която ги пекат, се намира на стотина метра от сладкарницата, където пък ги продават. Председателят на селкоопа обяснява, че причината била в липсата на транспорт и нямало как да се преодолее голямото разстояние от сто метра с няколко тави банички, кифли и др. подобни артикули от закуската-лен характер. Затова, според него, най-умно било хората щом искат да закусят сутрин рано, да ядат в къщи арменска чорба...“

Дошъл рейсът и другоселецът отпътувал. Само оная баба, за която стана дума в началото (нали всичко научаваха), разправяла на кошмийките:

— Момчето го изпратил баща му през девет села, та чак в нашето. Бил му казал, че ако може да устиска само една нощ в караисенския хотел, значи е станало вече мъж за женене. А то, че беше коскоджамити мъж, мъж беше, ами пак не издържа. Да му бере сега греха лично нашият председател на селкоопа Георги Галунов. Горкото, така може и да си отиде неженено...

НАРЕЗАНСКА

П. БОР

— Бре, защо ни трябваше на бамр лозе!...

КОНКУРС

Обявяваме конкурс за носител на голямата награда „ЗЛАТНАТА КИСЕЛИЦА“. Шастливецът ще бъде определен между ония, които наберат най-много точки, т. е. получат най-много препоръки, изпратени до нас от читателите на вестника. Същите трябва да ни опишат всеки, който прави кисели физиономии към жалбите на трудещите се, кисели се, когато му бъде напомнено, че трябва да върне ресто, че трябва да обслужва хората по-вежливо, че иска да пробута нещо некачествено и т. н., и т. н.

Изобщо, пишете ни за всички кисели хора, с които се сблъсквате във вашето ежедневие. Така с помощта на нас, драги читатели, ще бъде определен носител на голямата награда на „Стрела“ за тази година — „ЗЛАТНАТА КИСЕЛИЦА“.

Краен срок — първи април, месецът на хумора и сатирата. Хайде на киселините!

ДЪНЕР И ФИДАНКА

Отрязаха дъба вековен за дъски и греди, но скоро мощния му корен фиданчица роди.

— Ах, този дънер тук ми пречи! — зелената шибалка рече. — И местността ни загрозява — гнилак във китната дъбова! Виж, аз съм млада, нежна,

стройна — за възхищение достойна! — О, моя хубава младока, защо се перчиш и крещиш? Та от къде изсмукваш сока с листенца нежни да трептиш? Помни, че ти вървиш нагоре, защото си на моя корен и повече недей крещи! — й каза дънера-баба.

Христо МЕДНИКАРОВ

СИТНЕЖИ

— Абе как успяваш да се изкачваш все по-високо в службата? — Много просто — началникът слиза.

— ? ! ?
— Не разбираш ли? Апартаментът му е над нашия и често го кадим у нас на гости.

Атанас ДИМИТРОВ

Хубави са блоковете в чертежите, но да не капят през валежите!

Ангел ГЕЦОВ

ПИСМО ДО МЕРКУРИИ

Шефе на търговията,
Ние, група граждани от Велико Търново, сме възмутени от олимпийското ти спокойствие. Усещаш от високо, а не виждаш какво става по земята. Отдавна трябваше да се командироваш в нашия град, за да се запознаеш лично с това и онова от търговския сектор.

По тази причина сега се налага да ти изпратим писмовно нашата жалба, която е следната: от месеци търсим в града симетричен кабел за антени. Продавачките от двата магазина най-любознко ни отговарят: „Няма кабел!“, „Елате утре за кабел!“, „Очакваме кабел!...“ и други подобни любезности от задължението им за културното обслужване на нас, граждани.

Едва вчера един от нас успя да разгадае кабелната мистерия. Той засякъл другарката Ириша Цветкова, която продавала кабел и извикал:

— Горе ръцете! — като насочил надъра си към топа с въпросния кабел.
— Кабел не каже — усмихнала

се учтиво тя, — но го даваме заедно с телевизор, купен от нас.

— За какво ми са два телевизора? ...

— Не зная, другарю, попитайте началниците ни. Така ни е наредено, така продаваме.

— Питаме ги ние, но и от тях чуваме пак стария шлагер: „Няма кабел!...“

Така ялво свърши и този разговор. Затова всички ние искаме кабел от тебе, дядо Меркурий. ... Чакаме светкавичен отговор! ...

ГРУПА БЕЗКАБЕЛНИ ГРАЖДАНИ ОТГОВОР НА МЕРКУРИИ

„Утре ще получите от Олимп сто топа кабел, произведен в завода — Севлиево. Вие пък ми изпратете веднага амбросия, криви юнции и клечки за зъби... Магията на търговията се крие в бъркотията! ...“

ВАШ МЕРКУРИИ. ...
Вярно е оригинала:
ХРАБЪР СМЕЛИ

ЕДНИ ПИТАТ И ПРЕДЛАГАТ, ДОКАТО ДРУГИ СЕ ИЗЛАГАТ

Предлагаме бъдещи преоброявания на гражданите във Велико Търново да стават по един съвсем нов и прост начин. Вместо да се ангажират толкова много хора в тази процедура, това би могло да се извърши само от един човек и то пенсионер.

Ще бъде необходимо същият само да седне с молив и тефтер малко в страни от единственото жилище в Окръжната пощенска станция, където цялото гражданство си плаща радиотаксите. На безкрайните опашки, които стават тук, същият човек и то пенсионер

всички притежатели на радиоапарати, транзистори, телевизори и радиоточки. При това нелепо не може да стане никаква грешка в преоброяването, защото през това единствено жилище минават хилядите граждани.

Същите тези хиляди

граждани на Велико Търново посрещнаха новия начин за заплащане на електрическата енергия с такова „одобрение“, че им изгоряха бушоните от възмущение. Сега те питат, къде ще трябва (за улеснение) лично да ги занесат за поправка.

ГЕЧЕТО Е по професия хоремагия, че исап има и пада ичия. В Калтинец като беше, работата му вървеше. Че в ресторанта, имаше аванта. Продаваше малограмажните кюфлета, без туй да пречи на търговията им клета. Слагаше им повече хляб, за да отиват на вино „Димят“. Не бяха свикнали с неговата Пена, да метат и поддържат хигиена. Затова и друго от подобен род, Гечето получи следния урок: за не едно провинение, от „Наркоон“ последва уволнение.

И след цялата тази дандания, в Първомайши започнаха с жена си същата търговия. На него и неговата съпруга, пак им падна стода малограмажните кюфлета да изкарат на мода. Като се знае, започна и въздържателното движение, на което Георги посветил цялото си умение. Казват, че виното първо солидно кръщавал и чак тогава продавал. И нади е свикнал всичко да му носи пари, не забеляза отново как се насади.

Като оглеждал в дома си инсталацията и електромера, решил, че може да мине и без електрическа мера. След кратка оперативка със съпругата Пена, Гечето

ГЕЧЕТО

разрешил и тази проблема. Двете кабелчета що влизали в електромера, били откачени и в един контакт заличени. Посредством щепсел щот струва няколко стотинки, Георги си светеше много годинки. Освен лампите безброй, той имаше и радиокутия (от големи мите ония), пералня, котлони, бързовари, скара и електрическа ютия. Подлузваша си те безплатно електрика, но и това се свърши, гдето се вика. Един ден дойдоха трима другари и щепсела Георги да извади не свари. Разбизакаха

те бушони и жици и хванаха лъжата на тези умници.

По прости аритметични правила бе изчислено, че за 4348 кв. часа не е платено. Сумата от 174 лева Георги внесе веднага, тъй като нямаше смисъл да я отлага.

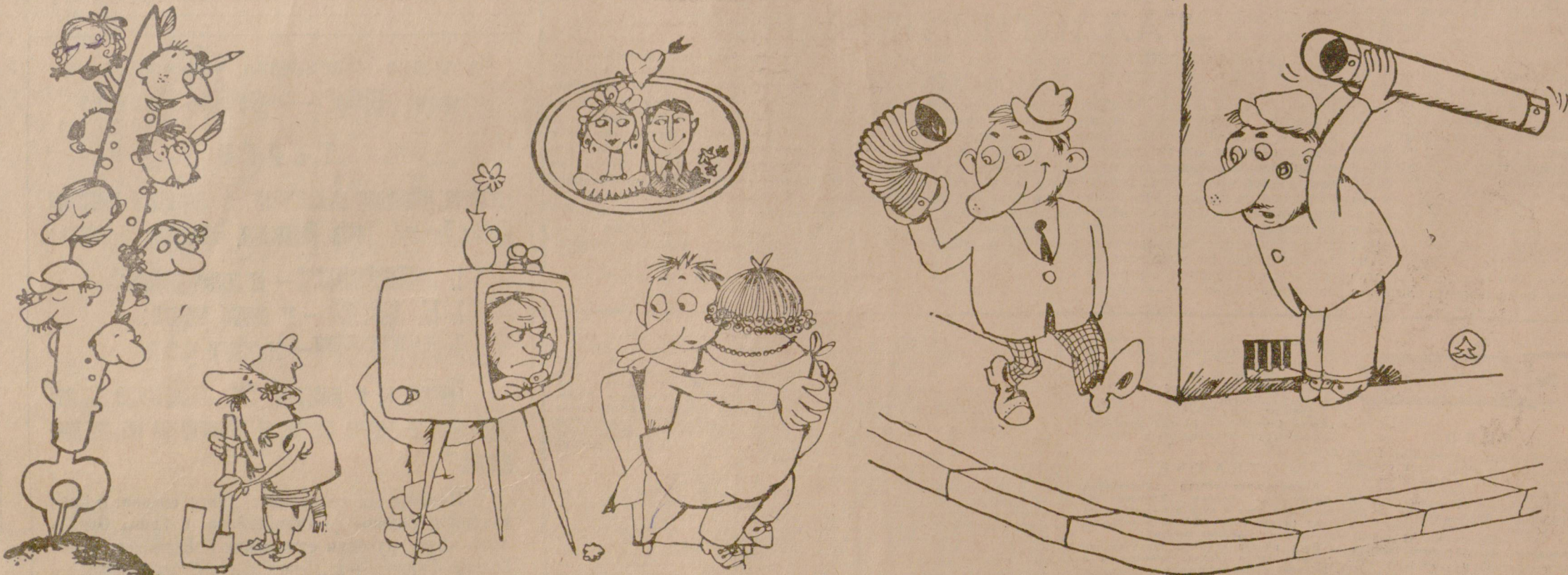
Сега се чува, че прокурорът проявявал интерес към Георгиевия „технически прогрес“. За обмяна на опит се отнасят към следния адрес: гр. Горна Оряховица, ул. „Шейново“ — Георги Димитров Йорданов.

ЗЕЛЕНГОРОВ

от Обществена редакция на в. „Борба“ — гр. Горна Оряховица

П. БОР

ТРИ КАРИКАТУРИ: ЗА КАНЦЕЛАРЩИННАТА, МОРАЛА И ТЪРГОВСКИТЕ КУСУРИ

— Все я кастрим и все напъпва...

— Но мила, той много прилича на съпруга ти...

Без думи